

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad — Varna (Bułgaria) w dniu 7 lutego 2012 r. — Galin Kostov przeciwko Direktor na Direktsia „Obzhalsvane i upravlenie na izpalnenieto” — grad Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalna agentsia za prihodite

(Sprawa C-62/12)

(2012/C 118/21)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administrativen sad — Varna

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Galin Kostov

Strona pozwana: Direktor na Direktsia „Obzhalsvane i upravlenie na izpalnenieto” — grad Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalna agentsia za prihodite

Pytania prejudycjalne

Czy osobę fizyczną, która z uwagi na wykonywaną działalność prywatnego komornika sądowego jest zarejestrowana dla celów podatku od wartości dodanej, w związku z usługą, którą świadczyła okazjonalnie i bez związku z wykonywaną przez nią działalnością prywatnego komornika sądowego, należy traktować w rozumieniu art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/112⁽¹⁾ jako podatnika i czy jest ona zobowiązana w rozumieniu art. 193 dyrektywy 2006/112 do uiszczenia podatku od wartości dodanej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-63/12)

(2012/C 118/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall, J.P. Keppenne i D. Martin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/866/UE z dnia 19 grudnia 2011 r. w sprawie wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia Rady dostosowującego ze skutkiem od dnia 1 lipca 2011 r. wynagrodzenia i emerytury urzędników i

innych pracowników Unii Europejskiej a także współczynniki korygujące stosowane w odniesieniu do wynagrodzeń i emerytur⁽¹⁾;

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi dwa zarzuty dotyczące załącznika XI do regulaminu pracowniczego urzędników.

Pierwszy zarzut dotyczy odmowy przyjęcia przez Radę dostosowania wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników w sposób zawnioskowały przez Komisję w dniu 24 listopada 2011 r. z naruszeniem metody regulującej to dostosowanie podczas ośmioletniego okresu, który dobiega końca w dniu 31 grudnia 2012 r. W drodze tego zarzutu Komisja wysuwa główny argument dotyczący nadużycia władzy i naruszenia granic kompetencji Rady, jak również argument pomocniczy, dotyczący naruszenia przesłanek stosowania art. 10 załącznika XI do regulaminu pracowniczego urzędników. Główny argument dotyczy okoliczności, że Rada w rzeczywistości sama zastosowała art. 10, lecz z naruszeniem wymaganych przesłanek instytucjonalnych; Rada naruszyła tym samym, z jednej strony art. 65 regulaminu pracowniczego, a z drugiej — art. 3 i 10 załącznika XI. Poprzez argument pomocniczy Komisja podnosi, że w każdym razie przesłanki merytoryczne do zastosowania art. 10 nie zostały w 2011 r. spełnione, co wynika z dwóch sprawozdań ekonomicznych, które przedstawiła Radzie na jej wniosek. Uważa również, że Rada niewłaściwie uzasadniła swą decyzję.

Drugi zarzut dotyczy odmowy dostosowania przez Radę współczynników korygujących, które powinny być stosowane w odniesieniu do wynagrodzeń i emerytur w zależności od miejsca pracy czy zamieszkania zainteresowanych. Według pierwszego elementu tego zarzutu, omawiana odmowa narusza art. 64 regulaminu pracowniczego, jak również art. 1 i 3 załącznika XI do niego. W drodze drugiego elementu zarzutu Komisja podnosi, że wspomniana odmowa jest pozbawiona jakiegokolwiek uzasadnienia z naruszeniem art. 296 ust. 2 TFUE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 341, s. 54.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2012 r. — Rada Unii Europejskiej przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-66/12)

(2012/C 118/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciel: M. Bauer i J. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Tytułem głównym, stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, komunikatu Komisji COM(2011) 829 wersja ostateczna z dnia 24 listopada 2011 r., ponieważ odmówiła ona w nim ostatecznie przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie odpowiednich wniosków w oparciu o art. 10 załącznika XI do regulaminu pracowniczego a także stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, wniosku Komisji w sprawie rozporządzenia Rady dostosowującego ze skutkiem od dnia 1 lipca 2011 r. wynagrodzenia i emerytury urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej oraz współczynniki korygujące stosowane względem tych wynagrodzeń i emerytur, oraz
- pomocniczo stwierdzenie, na podstawie art. 265 TFUE, naruszenia traktatów z tego względu, że strona pozwana nie przedstawiła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie odpowiednich wniosków w oparciu o art. 10 załącznika XI do regulaminu pracowniczego;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie pierwszego żądania skargi dotyczącego stwierdzenia nieważności komunikatu Komisji z dnia 24 listopada 2011 r. Rada podnosi jedyny zarzut dotyczący naruszenia art. 10 załącznika XI do regulaminu pracowniczego w związku z art. 13 ust. 2 zdanie drugie TUE i art. 241 TFUE. Rada podnosi, że stanowisko Komisji, zgodnie z którym nie występuje ciężkie i nagłe pogorszenie sytuacji gospodarczej i społecznej w ramach Unii jest obciążone kilkoma błędami: Komisja nie uwzględniła wszystkich obiektywnych, dostępnych i istotnych danych oraz błędnie zakwalifikowała niektóre dane, na których oparła swą analizę. Zważywszy, że zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie C-40/10 (pkt 79), „wykonanie kompetencji [przedstawienia odpowiednich wniosków] nadanej Komisji w art. 10 [załącznika XI] stanowi jedynie przysługujące tej instytucji uprawnienie”, omawiane błędy w kwalifikacji prawnej okoliczności faktycznych, które mają charakter oczywistych błędów w ocenie, sprawiają, że odmowa przedstawienia przez Komisję odpowiednich wniosków na tej podstawie jest niezgodna z prawem. Poprzez tę odmowę Komisja również naruszyła swój obowiązek lojalnej współpracy (art. 13 ust. 2 TUE).

Drugie żądanie skargi dotyczy stwierdzenia nieważności wniosku w sprawie rozporządzenia dostosowującego wynagrodzenia i emerytury urzędników według „zwykłej metody” zatwierdzonej w art. 3 załącznika XI do regulaminu pracowniczego. Rada utrzymuje, że omawiany wniosek stanowi akt wywołujący skutki prawne z tego względu, że zgodnie z pkt 71 ww. wyroku w sprawie C-40/10 „w ramach wspomnianego art. 3 załącznika XI Rada nie może odwoływać się do zakresu swobodnego

uznania wykraczającego poza kryteria określone w tym przepisie”. W związku z przedstawieniem wniosku opartego na zastosowaniu „zwykłej metody” zamiast wniosku w oparciu o klauzulę odstępowania określoną w art. 10 załącznika XI, Komisja pozbawiła Parlament Europejski i Radę możliwości skorzystania z ich swobody uznania w odniesieniu do kryteriów omawianej klauzuli odstępowania. Omawiany wybór obciążony jest takimi samymi błędami jak stanowisko Komisji zawarte w komunikacie z dnia 24 listopada 2011 r., zgodnie z którym nie występuje ciężkie i nagłe pogorszenie sytuacji gospodarczej i społecznej w ramach Unii. Ponadto Rada podnosi, że poprzez przedstawienie wniosku dotyczącego dostosowania wynagrodzeń według „zwykłej metody”, Komisja również uchybiła swemu obowiązkowi lojalnej współpracy (art. 13 ust. 2 TUE).

Wreszcie pomocniczo Rada utrzymuje, że w wypadku, gdyby Trybunał Sprawiedliwości miał nie uznać komunikatu Komisji z dnia 24 listopada 2011 r. za zajęcie przez Komisję stanowiska w rozumieniu art. 265 ust. 2 TFUE, Komisja uchybiła swemu obowiązkowi, wynikającemu z art. 241 TFUE w związku z art. 10 załącznika XI do regulaminu pracowniczego, w wykładni dokonanej przez Trybunał Sprawiedliwości w ww. wyroku w sprawie C-40/10 (pkt 79), przedstawienia wniosku na tej podstawie.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-67/12)

(2012/C 118/24)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Herrmann oraz I. Galindo Martin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do art. 3, 7 i 8 dyrektywy 2002/91/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków⁽¹⁾ a w każdym razie nie zawiadamiając Komisji o takich przepisach, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które ciąży na nim na mocy ww. artykułów w związku z art. 29 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków⁽²⁾;
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.